Viața de dincolo de experiența vieții

On Aprilie 30, 2014

Conferă științei tale calitate, fără să faci din viața ta o imitație.

Pătrundeam treptat într-o lume de valori și semnificații care ajungea mai reală și mai plină de drepturi decât lumea experienței obișnuite, în care totul începea și se termina cu mine. Sau mai degrabă cu dublura mea, imitându-mă în tot și în toate, existând doar pentru a concretiza trecerea mea prin această lume. O lume văzută constrângător printr-un val de metafore, suportând parcă o conexiune cu un satelit artificial aflat în mișcare orbitală apropiat de un astru neidentificat, care creștea, descrește și dispărea.

În compoziția acestei lumi create cu puterea gândului, o bijuterie cu mai multe perle perfecte se putea mai frumos înlocui cu un lanț de acțiune plin de neprevăzut, susținut de un ritm alert, imaginație și originalitate. Numai pe fondul de experiențe și înțelegeri imaginative. Continuu, păream însuflețit de acea arie a științei subiective care oricât ai încerca să-i conferi calitate, inerent încărcată cu producție de complexitate mică sau medie, rămâne doar o imitație a vieții.

Straniu, simțeam interminabil că mi s-a administrat o doză unică de bogăție intelectuală, ca și cum m-aș fi întors plin de învățăminte valoroase dintr-o expediție plină de neprevăzut care mă purtase prin cele mai încântătoare colțuri ale lumii fantastice, stăpânite de o forță de cunoaștere superioară. Investisem timp într-un proiect inovator, într-o viziune dincolo de "simplu", dincolo de experiența propriei mele vieți, devenind treptat un extinzător al potențialului interior neștiut.

Examinând în forul meu interior viața pe care aveam s-o duc, o puteam oare socoti potrivită pentru acea dezvoltare armonioasă, atât de mult râvnită, spre un necunoscut înalt?

Fenomenul invers: Poți să pui în ajutorul leadershipului dependența ta de a fi conectat la o artă improbabilă, imaginându-te parte a unei lumi anonime care influențează parcursul definirii unui ideal mai înalt de raportare la o nouă versiune a ta?

Liderul are în el, pentru misiunea ce-o are de îndeplinit ca înfăptuitor al unei gândiri care demonstrează mult-râvnita superioritate a omului față de tot ceea ce reprezintă știința, două centre: creierul și inima. Amândouă îi întăresc imunitatea împotriva bolii foarte răspândite numite "dependența de a fi altcineva".

În timp ce preocuparea unui scriitor de ficțiune, esențială dintre artă și viață, este de a se transporta într-un viitor îndepărtat, dialogând cu universul într-un limbaj neștiut de nimeni. În arta scrisului, încercarea de a atinge ineditul printr-o formă de pact imaginar cu altă realitate ajunge să constituie o modă care se reîntoarce, un obicei care nu se mai pierde.

Din punctul meu de vedere, versiunea omului care întrezărește viitorul și care aspiră să-l domine este fix combinația dintre dimensiunea viziunii liderului și dimensiunea creatoare a scriitorului. Primul construiește imaginea ideală a ceea ce își dorește să realizeze în viitor printr-o gândire mai realistă, aprofundată, inovatoare și mai adaptată diverselor situații de viață. Celălalt creează empatie față de personajele sale, față de povestirea sa, provocându-i pe cititori la o aventură intensă și neobișnuită pornită dintr-un punct A stabil și continuată până într-un punct B fără întoarcere.

Aici trebuie avut în vedere considerentul dependenței de sine, având ca și constituent de bază experiențele și înțelegerile imaginative - rezultatul fiind dublura ta într-un spațiu de interferență a realității cu povestea unui intelectual ajuns într-un punct fix al lumii, de unde cercetează semnificațiile frontierei cu o altă lume.

Idealul de raportare la o nouă versiune personală privește acea cunoaștere izvorâtă din amestecul de stăpânire de sine, motivație, empatie, gândire liberă, tact, diplomație, și procesul de transformare a unei plăsmuiri în adevăr, a cărei unică destinație este posibilitatea de a te deschide către alte moduri de a crea o realitate.

Leadership: Poți să creezi o realitate care să existe doar prin prisma a ceea ce spui despre tine într-o formă de poveste, servind la a pune lucrurile în alte perspective sau de evidenția un aspect nerezolvat în ființa ta?

Devii un agent virtual atunci când existența ta devine o poveste inventată doar pentru a justifica trecerea ta prin această lume. În acest caz, dependența de sine înseamnă o reîntoarcere continuă la ceea ce nu se poate schimba, indiferent de timp și circumstanțe. Nu mai trăiești prin altcineva și pentru altcineva, ci trăiești doar prin tine și pentru tine, toate "minunile" lumii fiind văzute doar ca niște factori inerți.

Aceasta este o artă improbabilă, arta de a te pierde înainte de a te regăsi. Rămâne doar o singură paranteză de rezolvat: "Singurul meu regret este singurătatea."

Devii un robot care trebuie să găsească cea mai scurtă cale dintre un punct de pornire, susținându-te și impulsionându-te atunci când vrei să faci schimbări reale pe frontul larg al științei. Sau poți să devii punctul final de destinație din interiorul unui spațiu existențial real populat cu multe clișee și lacune.

Viața de dincolo de existența vieții nu este doar o realitate creată cu scopul de a deveni parte dintr-o lume concurențială, ci evidențiază un aspect nerezolvat în ființa ta: nehotărârea de a alege între impulsul sentimentului de uimire în fața altei realități și impulsul sentimentului de nesiguranță în fața viitorului.

Poți să pui în ajutorul leadershipului dependența dulce de a fi conectat la arta de a funcționa ca un robot? Acest mod improbabil de "a fi", evident câștigă teren în fața progresului, dar numai ca un "bun" de redusă utilitate, în condițiile în care demersurile tale științifice cresc peste normal. Practic ajungi în situația de a nu-ți mai putea onora obligațiile de viață, limitându-le. Sau, altfel spus, viața ta ajunge o imitație care slujește unor scopuri exterioare ei, mai presus de tine însuți.

Aici are loc fenomenul invers. În loc să faci tu din leadership o știință, leadershipul realizează din tine un produs menit să satisfacă toate trebuințele științei existente, în legătură cu obținerea unor noi variabile de diferențiere individuală.

Leadershipul se poate prezenta ca o manifestare a propriului temperament estetic-creativ care rezidă în capacitatea de a surprinde spontan și prompt frumosul unei realități particulare. O realitate construită pe baza aprofundării unui ideal de raportare la o lume de care oricine se poate apropia și începe s-o cunoască până ce ajunge să facă definitiv parte din ea.

Viața de dincolo de experiența vieții scoate în evidență acea abatere de la regulă prin sporirea gradului de cunoaștere, care influențează negativ sensul vieții. Vizează acea apartenență la o lume plină de provocări, dar în același timp plină de întrebări și prejudecăți,

prin care liderul-creator încalcă obligația de a respecta normele privind asigurarea unei contribuții suplimentare la fondul său propriu de strălucire.

Nu poți să "strălucești" dacă rămâi tributar unei concepții dualiste care postulează o distanță între știință și viață, între lumea ireală și sinele tău.

Source: https://neculaifantanaru.com/viata-de-dincolo-de-experienta-vietii.html